

KEMENES VIDÉK

KÖZGAZDASÁGI FÜGGETLEN HETILAP.

(„KISCZELL és VIDÉKE”)

Hogyan is minden vasárnap.

(„KISCZELL és VIDÉKE”)

Előfizetési ár:
 Egy évre 8 kor. | Negyedévre . . . 2 kor. —
 Hátré 4 | Egy évre csak át . . . 10
 Tiszteletdíj és jegyzékek egy évre 2 kor., félévre 1 kor.
 Személyesül: ortodoxokat; szedő és pénztár

Laptalajdonos felelős szerkesztő:
HUSZGYULA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Ceföldmőlk, Dömöki-utca, Csankház — Budapestben
 felvessz a kiadóhivatal és úv. Sz. gmond István

Vilmos császár.

Ebben a mai blazirt korban, a mikor az idealok a Hamupipóke szerepét játszották az emberek életében, már úgy tudtuk, úgy éreztük, hogy azok az igazi nagy emberek, a kik valamelyes irányú tehetségükkel a fél világot tudták kezükben tartani, kipueztultak. Azt hittük, hogy ez a kor, a melyben az állam, a társadalom, az összesség annyira fölibe nőtt az egyéneknek, már nem termel hőböket, nagy embereket. És ime, csak egy nagy, viagrasszóó eseménynek kellett következnie, hogy egyszerre egy hatalmas féllis tenné nőtt emberrel találkozzék össze az események tömege.

Vilmos császár, az Imperátor Rex, a ki eddig csak a németek szemében volt a világ legelső embere, most egyszerre mincnyájunk, az egész világ szemében az lett. Mint egy féllisten, úgy magaslak ki Vilmos mindenek feje fölé. Közember, polgár, katona, vagy fejedelem, uralkodó, mindegy. Mindenki eitorpult mellette. Mindenki skár barát, skár ellenfél, most azt nézi, azt lesi, hogy Vilmos császár, a világ legelső embere, mit tesz, mit akar.

És a nagy Imperator meglep min denkit. Meglepi azokat is, a kik az ő oldalán állnak, a kiket vezet, de meglepi azokat is, akik összefogtak ellene. A mi nekünk az események váratlan fordulataiban meglepetés, azt ő — úgy látszik

mindig — már belevette a számításba, mindig megvan már a válassza rá és ez a válasz mindig tromf.

Az ókorban a hőböek ezerfelé harcoltak, szöz csapást osztottak és Vilmos is úgy harcol, mint az ókor hőböi. Mert harc az, ha ő maga nem is áll ki a harmezőre. — Harc, a melyben — legalább egyelőre — úgy osztja a csapásokat, hogy azok ellen lehetetlen védekezni és nem is védekezik senki.

Emberfeletti nagyságra nőtt meg a német császár néhány nap alatt. A német imperium mintha benne testesült volna meg és ez tette olyan igen-igen nagyra.

Nekünk, magyaroknak van egy szép és nagy emlétkünk a német császártól. Az a beszéd, a melyet budai tartózkodása alkalmával mondott rólunk. Ez a beszéd bennünket, magyarokat, tüntetett ki a császár igazi és meleg barátságával. Taisan a nagy imperátor már akkor számított ránk. És ha számított, jól számított. A magyar lelkesedést az őz királyunk szeretén kívül a nagy császár rendíthetetlen; fáradhatatlan bátorságába és munkarejébe vetett hit dominálja és fűti.

Ennek a nagy embernek elbuknia nem lehet és nem szabad. Ha semmi más chances nem volna a két szövetséges haderejének a győzelemre, az is elég volna, hogy Vilmos császár áll az élükön.

Az Imperator Rex megindult egy nehézon és ezen az uton félig is fog menni.

Szózat a gazdákhöz.

A Magyar Gazdaságvédelem Darányi Ignác elnök és Bernát István igazgató aláírásával a háborus idők alkalmával a következők szövegét intézte a kötelekebe tartozó szövetkezetek és gazdákhoz újan a magyar gazdákhöz:

Magyar Gazdák!

Fegyverben az egész nemzet! Megszóltak a trombiták, ezer év összes dicsősége, összes alkotása veaszélyben van s a király hívó szavára magatok és fiaitok nemcsak egy elvetemült gyilkos gattestet megboszolni, de hazátokat, életet adó földjeiteket, apáitok sírját, gyermekeitek szülőföldjét védeni szállottatok táborba. Ez a harc a lét vagy nemlét kérdése! Ha győzünk, még unokáink is aidani fogjak azoknak az emléket, a kik számukra a bekés fejlődés biztos feltételeit megteremtették; ha fegyvereink porba hullának, földönfutókká lennétek magyar gazdák, hiszen első sorban rólatok írta a költő, hogy a négyvilágon e kívül nincsen számokra hely.

De ennek megtörténni nem szabad. Hiszen igaz ügyért, hazánk szabadságáért, nemzeti létünkért harcolunk. Velünk a magyarok istene velünk honalapító nagy királyaink, hadverbő hőseink dicsősége, nagyapáink vitéz tetteinek emlékezete, velünk a magyar nép félelmetes ereje ez aciozza meg karjainkat, ez emeli fel szívünket s jej annak, a ki a mi bekés barátságainkat ellenséges löbbal tiporni akarja. Nincs ma küllönbég e nemzet fia között; sem vallás, sem nyelv, sem párt, sem foglalkozás nem választ el bennünket. egyek vagyunk hazánk földjének, szabadságunk védelmében. Különösen ti gazdák, a

Csatára

Oroszország, szarnok Oroszország,
 Nem ismerted, mi a népszabadság.
 Nemzeteket hajtottál igába,
 Szeges ostort raktál a hátára.

De végre is lőött a nagy óra,
 Mennék hozzád a leszamolóra.
 Megmutatják neked hamarjába,
 Hogy minden népnek van szabadsága.

Fel csatára eltiport nemzetek,

A szabadság hajnalhasadása
 A szarnok faj mely sírját megássa.

Zajos újra Osztoleuka téja
 (Itt vezet el a lengyel csatája)
 Most a méla, bús csatatereken
 A szabadság vérvérága terem.

Dörögnek az ágyuk világszerte,
 Sok millió harcos áll fegyverbe.
 Nemzet nemzet ellen, az erény bün ellen,
 Hogy az igaz győzson, adja meg az isten!

Nemeth Gyula.

Örök szépség.

Andromeda kilépett a rózsaszínűgés fűrdőből. Rubszolgónai már várakoztak rá a medence szélén s miközben lilomtetést illatos kendőkkel dörögölgették, elárazották bókál és bizelgésekkel.

— Valmely erdei najád, lehet a sülléd, — durussolta a fülebe, a terebélyes Lavinai, — a tested azért nőtt föl ily sudárra, mint a pálmá. Már heted éve, hogy férjhez mentél, s ragyogó és kívánatos vagy, mint egy harmadnapos asszony.

— Az istenek, ha alátékinthetnének most a magasságokból, vételkednének, hogy melyik álljen meg előzör. És az alak, a sz a rózsaszínű száj, az olimposziki lakomájára termett.

— Nehogy éjjelente nyitva feleljél az alakodat. — suttor a harmadik családja. Még megejtethne valamely isten vága.

— Vagy megverne fekete szemmel egy jáltekeny ietennő

Andromeda moxolyra nyit szájával hallgatta a cuncsra beszédet. Kiszéretke éjzrakákon, csakugyan voltak olyag aggodalmi, hogy valamely isten rá fog hajolni a nyoszolyára fölé, a győntörő száját, amely lúde volt és illatos, mint egy fűszél és frissen kettépett virág kelyhe. el Tógja szasztani csókjaival.

Mert szép volt. Nemcsak Jeruzsálemben volt nagy híre, ahol megrakadt a forszalom, ha gyalogzhintón, fegyverre szolgáktól kísérve, átvonult a piacon, hanem messze Tiberiás és Cézárón kofalain tal is. — sőt már Rómában is emlegették, ahonnan fejletlen gyermeklány korában ka-

rult még el. Mint a felerége, Aelius Rufusznak, a ki mint tehatalmu polgári kormányzó uralkodott Jeruzsálemben fölé, — s kérelhetetlen aszignussal aszedte be az adót, inkább gyűlöletben lett volna része mint szeretetben, de szugzó szépsége, dicsfényvel övezte körül az alakját, a leigazott népek képeletében.

Andromedának nevérték, nem a lánynevének, vagy a férje jóvólából, hanem egy rajongó görög filozófus szólitotta előzör is, — mer végre-tesen hasonlított Andromedára, az otiopiai király lányára, a kit Perzeusz hazugsága mentett meg a szörnyeteg hatalmából. Ahogy ez a római közepek és falfestményeken bőszesegen látható. S most is mig habstezöld alápermeteszt a fűrdő langyos harmatvíze, s mig szolgáloi döröglették lúde és illatos tetest, olyan volt egészen, mint a keleti mesék királylányá.

— Chloé, — heard a fésűmet, adta hi a parancsot az úrnő.

A rubszolgályné szíve engedelmesskedett. S Andromeda míg tevezsörből azért fűrdőküpenybe burkolódzva, szűszon kuporodott az egyptomi pamlagra, hallgatta a srökötnt álmodozva, szobogó vizet, most egészen olyan volt, mint a szikla peremén guggoló stus amint reménytelenül vár, a sejtelmes szabadtóra.

A nap már magasán járt a perisztílipon kékítő boltzata fölött, de Andromeda még mindig nem készült el. Részáltsálon egész nap nem tett mást, mint öltözöködött, vagy fűrdőben áll, illatos hablonia olajjal kenette habfészer-bőréit meg. Moxabbá, vagy a haját felkötötte magas toronycsigákba kísértve, ahogy különben egyptomi szobrokon látta egyszer. Vagy a tüdő előtt tárcolt,

kik béke idején ekeikkel, szőlőjüket eszer év hátrahagyva a kiket eszerre több szőlő kőt a harai rögöz, mint harai más, mutassátok meg, hogy mit tud a magyar földmives, nemcsak verjezzel, de vérrel is földözni az anyaföldért. Legyetek első a harc mezéjén, védjétek apostoli királyunkat és édes hasáinkat úgy, mint őseink tették s minden csépp vér, melyet a hazáért ontatok, aranykálást terem fiaitok és unokáitok szájára. Az itthonmaradottak imája és áldó szava kísér benneteket. Csak egy szót ismerjétek: Előre!

Ti pedig, aggok, ifjak és nők, kik a harc-téren nem küzdhettek, itthon tegyetek meg mindent, hogy méltók legyetek azokhoz a hősökhöz, a kik értetek a csatákban véreznek. A ti kötelességeitek nem kevésbé fontos, nem kevésbé mozdítja elő fegyvereink győzelmét, mint azoké a kik hátrahagynak harcolnak. A hadseregnek harci készsége első sorban ellátásáról, elmézéséről függ. Nektek kell megragadnotok az elárult kaszanyelet, az eszakerzést a gondoskodnotok kell arról, hogy az isten áldása veszendőbe ne menjen, hanem harcoló fiainknak és hátramaradt családjaiknak élelméséire felhasználható legyen. Félretéve most minden surlódást, minden egyéni haszonlesést, igyekszetek, azon, hogy a garda, az iparos, kereskedő és szellemi foglalkozásból élők osztálya mindenben támogassa egymást. Itt az idő beigazolni, hogy a földmives munkája gondoskodik minden más foglalkozás ellátásáról is. De ezzel még nem ért véget hazafias kötelességeitek sorozata. Az átvonuló katonaságnak jó szívvel adjatok szállást és ételmet, hiszen nem tudhatjuk, hogy azoknak a hozzátartozói kiket segítetek, a ti szereteteiteknek már a legközelebbi napokban is nem adják-e vissza száz tetejével azt, a mit ti jó szívetel cselekedtetek.

Ha a harateről sebesülteket hoznak, nyírsátok meg előttük hátsókat, segédkeztek ápolásuk körül s azok a szövöttek, gardakörök, a melyek nagyobb helyiséggel rendelkeznek, előre is készüljenek a sebesülteket befogadására és elszállásolására.

Ha volna a körségben olyan harcos, a ki anyátlan kis gyermeket hagyott otthon, vegyétek gondozásba addig, míg atyjuk visszatér a csatából. A harcosok otthon maradt családtagjainak, a mennyiben szükségét szenvednének, adjatok munkát és kenyert. Ezekben a nehéz időkben minden falusi embernek éreznie kell, hogy testvére minden falujabeli s jó szívetel segíten rajta. Ha valami gyanus ember igazatna haza és a ki-

rály ellen vagy a falvak megfélemlítése céljából rombireket terjesztene, hozzátok ezt tudomására a hatóságoknak, a mely érdeme szerint fog az illetővel elbánni. A hatóság érteitoni fog beuneteket a hadseregencze forgásáról, tehát senki másnak a szavára ne hallgassatok.

Felélemlre pedig nincsen okotok, magyar gardák. Felséges királyunk, derek hadvezéreink es-több milliós-hadseregünk vaspáncélánál erősebben véd benneteket s a magyarok istene, a ki ezer-éven keresztül védő kezét terjesztette reánk, nem engedi, hogy egy műveletlen és embertelen ellenség a magyar nemzetet legázolja.

Éljen a király! Éljen a haza!

Az iparos renajé.

Kevés az itthon maradt iparos ez ezeknek is csak kevés munkájuk akad. Mindazonáltal még ebben a háborús időben is megzivilvelhetik és követhetik azokat a szabályokat, melyeket a követhetőben felsorolunk.

Általános ismert dolog, hogy a szorgalmat és kitartást áldás kíséri. Ha lelkiismeretesen dolgozunk, akkor a siker reménye biztatóan int felénk. De ha ezeket a szép célokat el akarjuk érni, feltétlenül szükséges, hogy az eszközök, a melyekkel munkánkat végezzük, a legnagyobb reudben tartassuk.

A haryagság, a tespedés egy mesterségnél sem hoz gyümölcsöt. Az anyagiakkal mindig tisztában kell lennünk és a vállalkozásnak erős fundamentumát kell alapozni és ezzel kapcsolatban a munkások sorát is biztosítani kell. Az iparnak úgy, mint minden más szakmának halála stagnálás és azért a napnak minden órájában arra kell törekednünk, hogy minden dolgunk egyenes uton, reudben folyjék.

Minden mesternek első sorban arra kell törekedni, hogy a fizetési napokon reudben legyen a szénája és ha váltót vagy kötelezvényt prezentálnak neki — természetesen béke idején — ne kelljen szégyenkeznie és a hitelzót elutasítania. Az anyagiak emelése azonban, különösen a magyar mesterek egy részénél, nem igen vétetik figyelembe. S innen ered a legtöbb baj.

Energiával és kitartással sok gondtót megkímélhetjük magunkat. A komoly és lelkiismeretes iparos erre mindig súlyt fektet. Tulontul dolgozni, valamint tulontul szigorizkodni azonban szintén nem vezet célhoz. Testileg és szellemileg épen kell az embernek állani, ha üzlet vezetéseére vállalkozik.

As üzletnél sok kis okot kell figyelembe venni és talpon kell állani minden időben, hogy eredményre juthassunk. Egy jövőjére törekvő mesternek szás dologra kell gondolni, de hogy az üzletmenetre kellőképen figyelmet fordítsunk, célszerű és okos dolog, ha mindig kezünk ügyében tartunk egy kis jegyzőkönyvet, a melybe a napi teendők: pontosan bejegyezzük.

Egyben arról sem szabad megfeledkezünk, hogy milyen kellékekre, milyen megrendelésre van szükségünk; hogy az üzlet folyton könnyedén menjen.

A bolt és műhely vezetéséhez minden közzött tízra feje van szükség. Igen kis faradságra kerül egy kis könyvbe feljegyezni a kelléket, a mi az üzlet könnyed vezetéséhez okvetlenül szükséges és ez a kis faradságunk mindekor bő jutalomban rezesztül.

A kis könyvecske igen kevés értéket képvisel, de nem is gondolja előre az ember, hogy milyen nagy hasznot merithetünk belőle. Tudjuk, hogy az üzletmenetel minden ügyes-bajos dolga papírra van vetve és csak onnan kell lenézünk, ha azt akarjuk, hogy a kis okok meghozzák a nagy eredményt.

H I R E K

Szivek.

Hűvös, lombos erdő mélyén gondolatokba merülve bolyongok. Az erős napsugár megtörik az áthatatlan buja lombokon s mint egy lefagygyózzott hús szobácska csalogatja a fáradt lelkemet. Méla csend mindenütt. Az apró erdei lakók hangja csak nagy ritkán hallik, csendesen pihog kicsi fészékben, lankadtan a melegtől, csak mikor a nap tüzes korongja lejjebb száll, repdes ide s tova, csattogva édesen.

Es ebben a titokzatos csendben érthetetlen szomorúság száll a lelkemre. Talán az élet, mely néha olyan teher vállaimon, talán az idők melankolikus hanglata? nem tudom. Csak azt veszem észre, hogy a százados tölgy alatt, hol fáradtan ereskadva pihenek, nagy-nagy könyvecsképek gulyának végig areomon. Távolság emberektől, itt természet csodás ölen megnyílt a lelkem s kiöntö a sok összegyűlt fájdalom, keserű panasz. Mert itt nincs emberi szánalom, hanem csendes megértés. S mintha a nagy fa lombjai mind fölem intene vigasztalólag, bátorítólag, hogy megértet. S a szívem lecsendesül, könyözött areomra smét nyugalom ül s lehuny szemmel ringatom elken vissza az édes gyermekkorba.

Igen, mikor még kurta szoknyácskákban bangoltam be az erdőt, pici kosárával számózáért meg erdei gyümölcsért, boldogan kacagva, versenyt dalolva a csöpp madarakkal. És a gyermeklelkem naivságválm nem egyszer véstem kicsi késselmelet ügyetlen, görbe vonalakkal lángoló szivet a fák csupasz törzsére, azt hívem, megörökítem azt, középeben nevem kezdőbetűjével. Az idő pedig rohant tovább, szaladtak az évek, egyik a másik után. Es idő alatt is, mint gyakori lakója a kis rengetegnek, be-bévéstem egy-kiválásztott kis fákába a lángoló szivet kedves nevek kezdőbetűjével, titokzatosan, ábrándos szívetel, boldogan, mikor még örömet lehel szemem előtt fü, fa, minden, minden. A madárfütty a zajos, csattogó volt, vele örömdem gondtalan boldogsággal, ha mélabusan resgett édes hangocskája, úgy szívetem szólt, hogy könnyek csillantak meg szememben. Megértettem.

Hej, azóta azok a finom hurok a szívetben, melyet minden hangulat képes volt megreszgetetni, lassan eldurvultak az élet igája alatt. Es azok a szívek, melyeket annyi bizalommal véstem, megvannak-e még. Nem tűntek-e el a semmiségbe, mint minden, a miben eddig birtam? Ez emlékektől megkapta, ruganyos modulálta hagyom el nyugvóhelyem. A kábultságot, mely a melegtől rám maheredett, az enyhe fuvallat elozlatta a megbékült szívet indoltam a kis fák kutatóra, hova jövemtem, véstem,

meghitt magánosságban, ruhátlanul, — ahogy görög énekesmóktól tanulta el gyermekleány korában, meg Rómában. Vagy virággal megkoszorozott testét, megmutatta bisalmasabb ruháiban, meg hallgassa azoknak áradzó dicséretét, a megfűrdjék a bőre, a szép és kábitó asvak mámorító ösnében.

Mert tudott gyönyörködni a saját szépségében s majdnem szerelmes volt ösn testébe.

Ha egy ruhálgatót korbácsoltak meg az ergasztólóban (többnyire nem az ő szépségéből, hanem a férje saigoru és kegyetlen hivatalnok volt), szinte sajnálta, hogy nem ő fekszik ott kifizetve, ruhátlanul, hogy megállna a korbács egy pillanat alatt, a kőszívű felügyelő kezében. As utcára is csak azért lépett ki, hogy a csodálkozás moráját maga után f... Néha megjelent a táborban is, — nem mintha a katonai élet különösebb módon érdekelte volna, hanem hogy lassan s vad, farkasévágyu tűzet falcsillanni, a kiéhesztett legiónarusok szemében.

Most kissé fáradt volt és unatkozott. Egy ruhálgató, finom parányi késeket hozott és lekuporodva urója elé a földre, a körmökét csinosolta meg rőszásabba. A másik gileádi szőlőolajjal dörzsölte be a körmök körül a bőrt, hogy semmit se venissen kábitó pirosságból. A harmadik leány a háját fonta be, asallat egy parányi ruhálgató, vaspálcikákat tűsített, hogy a leomló hajszáhatagot, feloldali koszoruba szűsék ki, — ahogy Afrodite viselte Kapri-azigat.

Majd aranysegélyű piros topánkákat csatoltak föl a lábára, a égő sötét szalagokkal kőszűsék át a bokáit szűs. Asszant a fehérszűsűnyű szívből méve, lampó élmé

fátyolyszövet, a mely aól úgy csillant ki bőrének meleg fénye, mint a hold, a világos felhők közül. A pillanatot, a vállán esztőlből vert flubla csatolta össze; abban az időben kezdett Rómában divatba jönni ez a viselet. Pókhaló könnyű köpeny volt, mintha csillogó gázból és ezüstszínű muszulinból lenne szöve az egész. Nyakára félhold alakú ékszerű csatolt fel, a melyben kincset érő igazgyöngy és sötét zafir szikrázott.

Mikor elkészült (soká tartott az öltöztetés) még egyszer megnézte az alakját az esztű tü-

Kilépett az utcára.

Arcába szűtött a jeruzsálemi nap kábitó sugárösné. S hánvas, meleg asin áradt el egy pillanat alatt az arcán a déli ég kábitó verőfényében.

As utcán futótlúként terjedt a sokaságban — Itt jön Aelius Rufus felesége.

Méredt tekintettel bámultak a tovasuhanó ünemény után. Egy öszvérhajcsár fölágaskodott a nyeregben, hogy jobban lasson. Egy sötétarcu benzszűtött férő ajkán — eltitkolhatatlan sóhá rezdült keresztül.

Valami szemaritanus szuhanc, meghúzódv egy boltajtó mélyedésébe, félhangosan mondta:

— Ha átülhetném a derekát!

De elhallgatott hirtelen, félénken nézte az eszt, nem-e hallották szentségűró kijelentését.

(Folytatása következik.)

mindre ugyanazon a kedves helyen, de kifejlőve, megszépülve, a szivnek, a bevésett szivnek azonban semmi nyoma. Előtte, kiforrt a sóta.

Viszátértem elhagyott pihenőmra az öreg tölgy alá s a kezemben görcsösen szorongatott csöpp kis véso tőrrel cinikus mosollyal véstem annak oldalára az utolsó „Szívet”.

Molnár József

Táviratok. Hírlapunk szerkesztősége a miniszterelnökségi sajtóosztálytól naponként több ízben kap hivatalos táviratokat a háborús eseményekről. E táviratoknál a közönség kényelmére Gayer Gyula cég kirkatában függöszük ki, a hol bárki által megtekinthetők.

Viseljük a jelvényeket. A történelmi jelentőségű szövetkezés, mely most a német, osztrák és magyar hadierők tüzkerezsztésében elválaszthatatlanul összeforr — jut kifejezésre azokban a jelvényekben, melyeket hazafiús közönségünk magával hord.

Ezek a jelvények a nemes lelkesedés szimbólumai, de egyáltalán megbeszélhetetlen harcosaink szenvedésén könnyítünk, ha a jelvényt viseljük, mert a befolyó jóvedelmet ezek felségítésére, támogatására fordítják, ennél nemesebb, humánusabb cselekedetbe pedig nem áldozhatnánk fel csekély állureinket.

Fővárosunk hazafiús közönsége jár elője példával. Alig látunk utcán haladó embert, a ki ilyen jelvényrel ne ékeskednék. Kövessük a nemes cselekedetet! Szeressen be minden itthon maradt egyén hasonló jelvényt, hogy ez által is megmutassuk, miszerint a harcstéren küzdő honfiainkkal együtt érzünk, reményünk, bizalmunk feljük irányul.

A jelvény megrendeléseért érdeklődők forduljanak a „Szövetségi hátság” irodához Budapest, Pappövelde-utca 4-6.

Hajlék. Csásfordi Pottyondy Emilia, néhai csásfordi Pottyondy Gusztáv volt szombathelyi máv. Üeletvezető leánya, Pottyondy Bála dr. kir. körjegyző huga kedden Szombathelyen meghalt.

Polgári iskolai hírek. Polgári iskolánkban a beírások az iskola helyiségében szeptember 1-3-ig lesznek, a javító, pótló és különbözeti vizsgálatok pedig szeptember 1-én délután 3 órakor tartatnak meg. „Veni Sancte” szépt. 6-án, a tanítás kezdete szépt. 7-én.

Hem írtak a katonák szentes ítalokat. A pályaudvarokon az átutazó katonákat a közönség ellátja étellel, italokkal és szivarokkal. A belügyminiszter körrendeletben arra hívta fel a törvényhatóságokat, hogy tiltsák el a közönséget attól, hogy az átvonuló katonáknak szentes italokat szolgáltasson ki.

Beírások. A szombathelyi róm. kath. főgimnáziumban a javító, pótló és különbözeti vizsgálatok e hó 31-én és esetleg szeptember 1-én lesznek. Ezen vizsgálatokra jelentkezni aug. 30-án délelőtt 10 óráig lehet az intézet igazgatójánál. Beírások szépt. 2-8-ig lesznek naponként 9-11-ig. Az előadások szeptember 9-éltől semmi esetre sem, de legkésőbb 15-én megkezdődnek. A felvételnél okvetlenül meg kell fizetni a 10 korona felvételi díjat, 2 kor. könyvtárléteket és a 60 korona tandíjnak legalább negyedrészt. A felvételtér szükséges jelentkező jegyeket a tanári kar egyes tagjainál lehet megszerzeni, szeptember 1-től kezdve 11 órakor. Esetleges egyéb intézkedéseket az intézet kapuján hirdet az igazgatóság.

Stratégák és rémhírek. Az itthon ülők között most egy terem a háborús eseményekről, mint réten a fennál. A vendéglők és kávéházak tőrszabálánál csak egy röpködnek a „szakértők” megjegyzésai. Valamennyi kitűnő stratégia, igaz, hogy csak itthon. Ha lent kellene állniok a harcstéren a puskák ropogása és az ágyugolyók bömbölése között, bizonyos, hogy kilenczített részének inába ezálna a bátorsága s torkára fagyva a szó. De itthon, távol a harcstérel szűzreyn nagy a bátorságuk és rettenetesen hangosok. Ezek a stratégák a Szerbia ellen megindított mozgósításkor már az első héten alig hat-nyolc nap múlva erősen várták a döntő harcokat. Már liferáltak Szerbiát teljes egészében augusztus 18-ra, a király születésnapjára. Arról azonban hálvány fogalmuk sincs ezeknek a híres stratégáknak, hogy micsoda óriási, heteket igénybe vevő dolog néhány szászger embernek a felvonulása olyan görbe országban, mint Szerbia. Hat még a munició, az élelmezés stb. szállítása. Legyenek nyugodtak az igaztók, türelmetlen stratégák. Szerbia teljes meghódítása, legyőzése küszöbön van, talán csak napok, legrosszabb esetben hetek kérdése, de hogy az osztrák-magyar monarchia hadserege rövidesen leveri a szerb hősöket, az olyan bizonyos, mint hogy ma vasárnap van. Hogy kissé lassan megy, oka: hogy a hadvezetés, nagyon helyesen, minden erejével arra törekszik, hogy minél kevesebb legyen a véráldozat, mert szasz rongyos szerb sem éri meg egy magyar bakka életét. — Az orosz harcstérről pedig rémhíreket terjeszt a tultengő fantázia. Ledótké álamban bármintézetet honvéduházt, így mondják. Az ilyen hírek azután nem akad gazdája, pedig kar, mert az ilyen rémhírek terjesztője megerdemelne, hogy lezárja a hívőre és van mar gondoskodás arról, hogy a rémhírek terjesztői ellen erőlyesen fognak fellépni. Hála istennek, eddig úgy az északi, mint a déli harcstéren jól állunk, nagy a remény, hogy igazságos harcunk fányes diadalai fog veződni. Féltre a csüggedéses!

Vasúti menetrend. Mintán a mozgósítás a közelmúlt napokban teljesen befejeződött, a máv. vonalain a mai nappal megszűnik a hadi menetrend s a vonatok legnagyobb része a mozgósítás előtti rendben időben közlekedik.

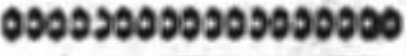
A Gyermekvédő Liga felhívása. A Országos Gyermekvédő Liga a következő felhívást intézi a magyar társadalomhoz: A hadbavonult katonák családjainak támogatására alakult Országos Bizottság a társadalmi gyermekvédelemmel kapcsolatban felmerülhető ügyek nagy részének az ellátását, a háború tartama alatt az Országos Gyermekvédő Ligára s a vele szövetszött egyesületekre bista. Az ország egész területére kiterjedő ezen nagy arányú akciónkban a nemes-szivű emberbarátok hathatós támogatását képtelenek vagyunk nélkülözni és es alapon a legmelyebb tisztellel eszedezünk, méltóztatásuk a Liga segítségére sietve, velünk mielőbb közölni, hogy az országosan jelentékeső anyomor enyhítésében milyen eszközökkel kíván részt venni? Elfogadjunk mindent, a mi sz emberi nyomoruság enyhítésére alkalmas. Elfogadjunk pénzt, élelmi és egyéb hástartási cikkeket, új vagy használt feled- és alóruhanemléket, lábbelikeket és ágyuszemléket, az ezek elkészítéséhez és javításához szükséges anyagokat, ugysintén tárgliköszöket, kendőket stb., mindeseket úgy fordítunk, mint nők és gyermekek használatára. Elfogadjunk egyes butordarabokat, ezek között különösen felszerelt vasztyakat, esetleg gyermekkoszúkat, vagy cseszemők elhelyezésére alkalmas ruhakoszúkat, ugysintén kórházi felszerelési tárgyakat, különösen gyógyító, köző és fertőtlenítő szereket. Elfogadjuk a segélyre szoruló családok felkutatására irányuló patronage-munkát, azok gazdasági helyzetére vonatkozó adatok kinyomozását és a segélyezés családok felügyeletét. Elfogadjuk egy vagy több

árva és elhagyott gyermeknek egészen vagy részben való ellátására és gondoskására, ugysintén népkonyhák, napközli otthonok és foglalkoztatási helyek létesítésére vonatkozó szives ajánlatokat és jelentéseket. Tiszteletteljesen kérjük, méltóztatásuk a fentebb megjelölt munkakörből a legmegfelelőbbet kiválasztani és arról az Országos Gyermekvédő Ligát sürgős-ön létesítéssel felbistáskozni továbbá a jelen sorainkban foglalt kötelezettséget ismeretsége körében teljesíteni, a jelentékező emberbarátok nevét, címét és az elvállalt munkakört velünk mielőbb közölni a gyűjtés eredményeit hozzánk behűldeni, egyébként pedig meleg lelkesedéssel, kitartással és a jobb jövő reményébe vetett bizalommal odahárni, hogy akciónk minél dusabb virágokat arathasson a könyörtület mesején.

Az Erdekos Ujság és a háború. Az Erdekos Ujság legfrissebb számából a háború eseményei kiszorították a rend-szépíróidalmi részt: 90 kép foglalkozik ezuttal a háború aktualitáival. A mozgósítás epizódjai kerültek fel a borítálat, melynek első oldaláról megható-kép látnak, amint egy harcba vonuló katoná írja utolsó izenetét az édes anyjának. Az új szem képein ott van minden érdekes jelenete a mai dalás, háborús időknek: a főváros és a vidék mozgósítási jeleneteit, az országos saiguló virágos katonavonásokat, vasárkarant, a buc ardeket, az Aranyért vasár-mozgalmát, a kalnapot, stb. mutatják be sikeres felvételek. Erdekos Ujság emellett figyelemmel kíséri a harcstéren történő eseményeket és képeket közli a nevezetes sabáci harcok színhelyéről, a hős emelet hajókról, a Szaván harcölő mőtorjaimról, a német had-ereszkek orosz területen való előnyomulásairól, a monarchia ilottjáról. De a harci események mellett nem felejtkezett meg a világszencziókról sem, így az elhunyt X. pius pápáról, a Gautsch gőzös felrobbanásáról is találunk benne felvételeket. Az Erdekos Ujság a háborús időkben megmaradt annak emi volt, a legértartalmasabb, legérdekesebb és legfrögőbb képes magyar lapnak.

Önk egy hajlékban ígér a... élete, ha emésztése niúcsen rendben. Eppen e ne mallasson el gyermekének idejekorán Nездő-liaszt adni, a mi által a jövőre nevese magát sok enlyos fájdalomtól és szemrehányástól óvja. Próbadozokat és tanulási rőpiratot a meknevelésről teljesen díjtalanul küld a Nездő cég Wien, I, Biberstrasse 31 P.

Nyomdásztanoucul jó családból való, hat alemit vagy egy-két középiskolát végzett fut-kedves-jelöltéleket azonnalt felvessz: Vörösmarty könyvnyomda, Deveszer.

NESTLÉ FELE
rebevéált GYERMEKLISZT

Próbadozokat, valamint orvosi rőpiratot a gyermekevelésről díjtalanul küld a
Honti Nestlé
cég, Wien, I, Biberstrasse 31 P.

Sirolin "Roche"
ezerszeresen bevált
tüdőhurutok ellen
friss és idült
köhöges, hörghurutnál
tüdőgyuladások után.

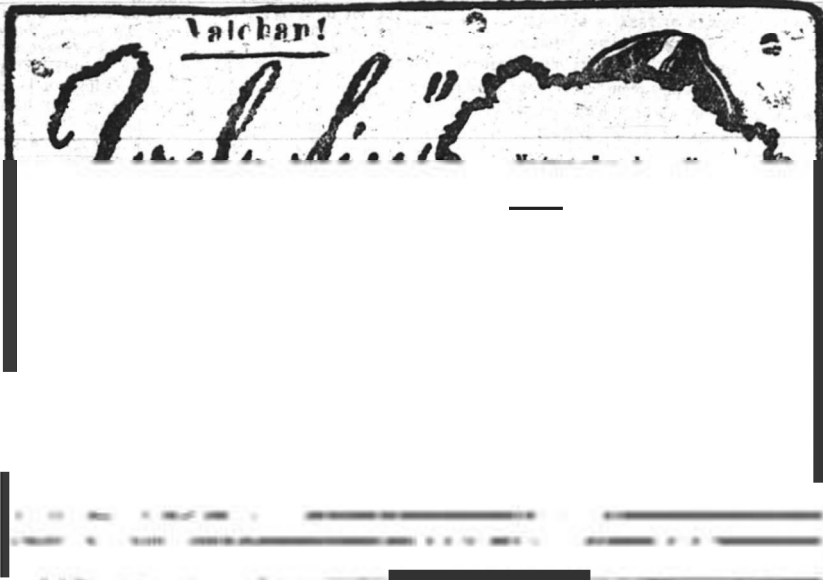
Egészséges tüdők erős élvágy óvszer a
tüdővész ellen.

Eladó ház.

Eladó Pápán előnyös feltételekkel 6320 □-mteren ugyan épült családi ház. Romantikus lekvártól fogva kellemes otthont nyújt, felemelien 3-szobából álló kényelmes urilakás, alól világos szoniterrain lakással, kis gazdaságnak szánt baromfiudvar, istálló, kocsiszin, kaszáló, kapásföld, víz mellett nagy gyümölcsös és konyhakerttel, minden órán átvehető. Gyár és ipartelepnek szintén alkalmas. Értekezhetni leveiben a tulajdonossal.

Matkovichné

Szerence, Jókai u-ca 12.
Esetleg: Pápán
Hirsch Vilmos dr.
Ugyved urnál

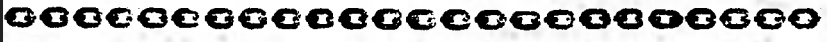

DEVCEK: Böhm József, Kollin Adél, Mautner Zsigmond, Rósenberg. AJKA: Lázár Antia Schlesinger Pál, Nay Pál, Kollin Mór. JANOSHÁZA: Kohn J. Fiai, Janosházi Fogyasztási Szövet-
rezt, Steier Samu utóda Singer Sándor. CZELELDÖMÖLK: Lendler Samu, Gayer Gynla, Horlet
Jenő, Hirczfeld Mór. CÜMEG: Biorins Salamon Fia, Becsity Gyula.

Hirdetése

felvesz a kiadóhivatal.

*** KEMENESALJAI KÖZGAZDASÁGI HITELBANK R. T.**

CZELELDÖMÖLK.

Az Osztrák-magyar bank mellékhelye. Az Első Magyar Általános Biztosító
Társaság területi fiógványosága.

Érdigyek figyelmebe.

csoda hatású. Hízllag készített, teljesen ár-
talmatlan arcot. Elhárított az arcotól min-
den mű tisztátalanságot, kiütéseket, pattan-
ásokat stb. Odén, frissen tartja az arcot,
hőfehérre varázsolja a bőrt. Erősíti a sze-
meket. A Zala Györgye arcotj szabaddalmarva
van. Számos külső és illomara levéllel
kitérő. Ara egy nagyobb levegnek bár-
mely postára lérmentes küldéssel utárvét
mellett 3 K. Kapható egy-dől a készítőnél

Üzv. Matkovich Pálné

Szerence (Cukorgyár) Zemplén m.

Biztosítási társaságok
képviselőiben elvállal minden-
nemű biztosítást

Betéteket elfogad betétkönyvvezetése, csekk
és folyószámlára

Lezárástól üzleti- és magánváltókat

Törlesztés és rendez jelzálogkölcsönöket

Folyószámla hitelekkel engedélyez megfelelő
biztosíték mellett.

Banküzlet körébe tartozó mindennemű mag-
hízást elfogad

Nyomdai munkákat izlő-
ses kivitelben szállít
„VÖRÖS MARY” könyvnyomda